

In de interviewserie 'Ziel en zaligheid' wekelijks de ontboezeningen van een smaakmaker. Vandaag: Siemon de Jong, ofwel: taartenbakker Abel.

Tekst: Jan Vriend Foto: Annelore Bensink

Gestuurd door avontuur en bewijsdrang

Even wachten, want hij is nog bezig in zijn bakkerij. Maar als de slagroomsput en de bakvorm aan de kant gaan, neemt hij de tijd om te praten. Een glas bier erbij en los gaat-ie. Want Siemon de Jong praat makkelijk. Over taarten, over het leven, over ondernemen en natuurlijk over 'Taarten met Abel', het tv-programma waarin hij voor de camera een taart bakt met kinderen. Het zoete resultaat gaat altijd naar iemand die dat verdient of met wie nog wat goed te maken valt. Tijdens het bakken voert hij persoonlijke gesprekken met de kinderen. Nu alweer voor het zestiende seizoen. „In de tv-wereld is dat héél lang”, liet hij zich door kenners vertellen. Vraag je de pratende bakker naar het succesrecept, haalt hij zijn schouders op. „Geen idee.” Maar hij vermoedt dat het komt omdat het programma met de tijd meebuigt. „Iets als internetpesten had je niet, toen we hiermee begonnen. Nu komt dat onderwerp gewoon voorbij.”

Wat ook veranderde is de scherpste en de verbittering bij echtscheidingen, vertelt hij. „Hoe rijker ze zijn, hoe heftiger het eraan toe gaat. In de betere buurten halen ze alles uit de juridische kast om er van alles uit te slepen. Ze strijden tot het bloed onder de nagels van de ex vandaan komt. En allemaal over de rug van de kinderen natuurlijk. Dat vertellen ze me allemaal.”

Het nieuwe seizoen is iets anders dan de vorige: de oplettende kijker ziet dat de bakker wat meer van zichzelf blootgeeft dan voorheen. Dat doet hij hier ook, met antwoorden op tien vragen over zijn ziel en zaligheid.

Welke karaktertrekken heb je van je ouders?

„Ik ben zowel een moederskind als een vaderskind. Maar dat laatste heeft even geduurd. Het vermogen om contact met mensen te maken, heb ik van mijn moeder. Die hoefde maar in een bus te gaan zitten en mensen begonnen haar hun levensverhaal te vertellen. Als ik een visje ga halen of ik loop een bouw-

Bakker Siemon in het kort:

- Siemon de Jong (1962) is geboren en getogen in Monnickendam. Hij werkte als ziekenverzorger en werd later banketbakker. Sinds 1990 runt hij samen met een compagnon de ambachtelijke banketbakkerij 'De taart van m'n tante' in de hoofdstad. Vanaf 2003 is hij het gezicht van het tv-programma 'De taarten van Abel', waarin hij met kinderen een taart maakt voor iemand. Hierbij praten ze over de reden waarom diegene het cadeau verdient. De Jong woont alleen in Amsterdam.

markt binnen, beginnen ze ook allemaal tegen me te praten. Het is alsof ik overal hoor en bij iedereen pas.” „Mijn vader was bescheiden en belezen. Hij is geboren in 1930, dus zijn jeugd is verkleurd door de oorlog. Hij heeft nooit de kans gehad om een onbezonnen kind te zijn. In mijn jonge jaren was onze band niet zo goed. We begrepen elkaar niet. Later werd dat beter. Toen leerde ik van hem dat geluk schuilt in kleine dingen. Lekker spruitjes eten of een goed gesprek hebben. Pas toen ik dat ging begrijpen, kreeg ik goed contact met hem.”

Aan welke ervaring uit je jeugd denk je nog wel eens terug?

„Ik ben de middelste van drie zonen. Mijn broers zijn veel rustiger dan ik. Logisch, want ik ben een echte adhd'er. Mijn jaren op de kleuterschool waren voor mij het mooiste. Daar zong ik voor in de klas en vertelde ik verhalen. De beelden van die tijd kan ik nog zo voor me halen. Toen ik op de basisschool kwam, kreeg ik een strenge juf. Een kreng was dat. Toen moest ik mijn mond houden en was het uit met de pret.”

„Als kind was ik anders dan anderen. Ik sprong altijd buiten het touwtje. Mijn broers waren technisch, ik niet. Ik begon een museum in de garage. De hele buurt mocht komen kijken, als ze maar entree betaalden.”

Wat was de beste beslissing van je leven?

„Voor mezelf beginnen. Maar het duurde even voor ik zo ver was. Na school begon ik als ziekenverzorger in een verpleeghuis. Voor die opleiding ben ik cum laude geslaagd. In dat tehuis kwam ik al heel jong in aanraking met het echte leven. Ik was zeventien toen ik daar overleden bewoners moest afleggen. Terwijl de halve stad in de kroeg zat te feesten, moesten wij mensen helpen die zichzelf hadden ondergepoept. Ik vond het dankbaar werk, maar na vijf jaar had ik het wel gezien.”

„Via via kreeg ik een baan in een coffeeshop. Hartstikke spannend, met excursies naar Marokko en zo. Daar had ik misschien nóg wel gewerkt als ik niet na een wilde nacht iets kreeg met een slimme Mexicaanse jongen. Hij was hier op vakantie. We waren hartstikke verliefd, maar hij vond het maar niks dat ik in die coffeeshop werkte. Omdat ik thuis vaak taarten bakte, spoorde hij me aan om daar mijn werk van te maken. Zijn tip bleek voor mij goud waard. Daarna ben ik overal op de wereld taarten gaan bakken. Ik werkte bij bakkers in Frankrijk, in Duitsland, in Amerika en in Nederland. Overal leerde ik wat. Uiteindelijk ben ik in 1990 met een compagnon mijn eigen taartenwinkel in Amsterdam begonnen.”

„De verkering met die jongen die het voor me bedacht is al jaren voorbij, maar we zijn nog steeds vrienden. Hij is nu iets heel hoog bij een universiteit in Amerika.”

Wat had je beter anders kunnen doen?

„Ik heb vaak te veel hooi op mijn vork genomen. Wie begint er nu naast zijn eigen banketbakkerij een tv-carrière? In die begintijd met de zaak kochten we ons eigen pand en begonnen we er ook een bed & breakfast. En dan midden in de verbouwing ook nog een feest geven voor driehonderd man! Het kon niet op! En ik vond alles leuk. Het hoort misschien een beetje bij ondernemers om van alles tegelijk te doen. Het is een hang naar het avontuurlijke en het is een beetje bewijsdrang. Maar nu weet ik dat het ook wel wat minder kan, allemaal. Ik had mezelf eerder een klopje op mijn schouder moeten geven en zeggen dat het wel genoeg was. Maar je moet nu eenmaal ver reizen om te ontdekken dat je thuis tevreden kunt zijn.”

Wat heb je nodig om gelukkig te zijn?

„Ik lees graag. Liever een goed boek dan al die ellende van de televisie. Ik lees graag historische romans. Als ik thuis lekker alleen met een boek op de bank zit, hoef ik verder niet zo veel. Je eindigt uiteindelijk óók liggend in je een-tje, dus kun je maar beter zorgen dat je het goed hebt met jezelf.”

Wat heb je geleerd van je leven tot nu toe?

„Dat ik niet iedereen om me heen kan redden, maar beter mezelf kan beschermen. Ik heb jarenlang klaar gestaan

voor allerlei mensen. Dan gaf ik mezelf helemaal. Bij de één ging ik op ziekenbezoek, de ander dwalde ik met zijn rolstoel door het park. Dat deed ik uit vriendschap, maar in je achterhoofd denk je toch: ik hoop dat anderen mij óók helpen als zoiets mij overkomt.”

„Uiteindelijk merkte ik dat de vrienden die ik hielp geen leukere mensen werden. Iemand van wie je één keer zijn rug wast, kan het nooit meer zelf, snap je. Het was nooit genoeg. Daarom was het voor mij gezonder om afstand te nemen van die hulpvragers. Dat was heel moeilijk, want met sommigen was ik al jaren bevriend. Maar het kon niet anders. Eentje heb ik een brief geschre-

ven. Daarin noteerde ik dat hij een grens bij me was overgegaan. En dat dat mijn eigen schuld was, omdat ik zelf de grens niet duidelijk had aangeven.”

Wat zou je aan jezelf willen veranderen?

„Wat wil je horen? Dat mijn kont wel wat steviger kan? Of moet het over mijn karakter gaan? Dan zou ik wel wat tactischer willen zijn. Want vaak zeg ik de dingen te veel recht voor zijn raap. Veel te bot, veel te direct. Pas gebeurde het nog. Tegen sluitingstijd waren een paar meisjes, die bij ons in de taartwinkel werken, de kas aan het opmaken. Staan ze voor het raam het geld te tel-

len. Dan spring ik meteen uit mijn vel en roep ik dat ze stom bezig zijn. Niet omdat ik geheimzinnig wil doen over wat bankbiljetten, maar vanwege de veiligheid van die meiden. Want je weet nooit wat er gebeurt als een gevaarlijke gek met een wapen voorbijloopt en dat geld ziet. Zoiets hoor je natuurlijk netjes uit te leggen, maar dan heb ik allang van alles staan roepen met mijn grote mond.”

Wat is het grootste verdriet van je leven?

„Het overlijden van mijn ouders. Mijn moeder stierf in 2005. Daarna kreeg mijn vader een relatie met Bep. Zij was

Bakker Abel: reizen om thuis tevreden te zijn

de beste vriendin van mijn moeder. Mijn vader overleed in 2013. Ik mis ze nog altijd. Ook al ben ik al ruim vijf jaar wees, het went niet. Om de band met de familie aan te houden, ga ik nu een paar keer per jaar met mijn broers uit eten. Dat voelt goed, maar het is niet meer zoals het was.”

Bid je wel eens?

„Ja. Als ik opnamen moet maken voor 'Taarten van Abel' vraag ik het universum 's morgens altijd of het een mooie dag mag worden. Je weet dat er veel research is gedaan en dat zo'n televisieploeg met camera's en zo veel geld kost, dus dan moet het wel lukken. Daarom vraag ik na het opstaan altijd even kracht van boven. Denk nou niet dat ik veel eis, hoor. Ik stuur geen verzoekjes of mijn haar mooi in beeld komt en of de taart mag lukken. Nee, ik vraag niet meer dan een gezellige dag. Want met een beetje sfeer weet je dat de kinderen met wie ik praat hun verhaal het beste kwijt kunnen. Eigenlijk zou ik iedere dag even moeten bidden. Want ik word er rustig van.”

„Ik noem mezelf latent gelovig. Als een ongedoopt kind van een doopsgezinde moeder voel ik me van binnen nog altijd doopsgezind. Ik ga ook nog wel eens ter kerke. Natuurlijk weet ik best dat er van alles mis is met streng religieus gedoe, maar ik laat de kerk niet los. Ik ben er te veel aan gehecht, want ik vind het mooi om daar samen stil te zijn, samen te zingen en samen je gedachten op iets te richten. In de buitenwereld gaat het al genoeg over tegenstellingen. Dan is het toch prettig om je achter de kerkmuren even eensgezind en verbonden te voelen?”

Wat zijn je plannen?

„Ik heb het nu hartstikke druk met de winkel. Mijn compagnon en ik willen de boel wat anders organiseren en er komt een grote verbouwing aan. En intussen blijf ik natuurlijk taarten bakken. Dus ik heb amper tijd om rustig op de bank te zitten.”

'Taarten met Abel' is op zondagochtenden (10.20 uur) te zien bij NPO Zapp.